

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Macherentini Societatis Iesv Theologi,
Explanatio Catechismi Catholici**

Macherentinus, Johannes

Colon., 1612

Secvndvs Articvlvs. Et In Iesvm Christvm Filium eius vnicum Dominum
nostrum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39397

SYMPOLI APOSTOLICI. 9

riam omnia referre, qui tanta potentia tam
eximia in nostri gratiam effecit, cœlum in
quo perpetuò summis gaudijs & incredibi-
li lætitia maneamus, terram cum omnibus
quæ in ea sunt creaturis & commoditatibus,
ne quid nobis in hoc itinere desit.

SECVNDVS ARTICVLVS.
ET IN IESVM CHRISTVM
Filiū eius vnicū Dominum
nostrum.

*Sufficitne fide cognoscere Deum creatorem re-
rum omnium?*

Post hominis lapsum non sufficit: sed ne-
cessarium præterea illius habere notitiam,
per quem redempti sumus, vt humano ge-
neri pace summi æternique Patris concilia-
ta, in eius gratiam duceremur. Hic est Filius
Dei secunda in Trinitate persona, non mi-
nus atque pater verus Deus, sicuti vocula
(IN) significatur: De quo agit hic articulus,
& quinque sequentes.

I E S V M.

Quod est nomen Redemptoris nostri?

Hæc persona, quæ sola humanam natu-
ram assumpsit, sola quoq; accepit proprium
nomen, & id quidem valde conueniens of-
ficio, nempe I E S V S, hoc est, saluator. Quo-

A 5 tics

ties enim Deus ipse hominibus nomina imposuit, fuerunt illa non vacua, sed plena mysterijs, & conditionibus illorum hominum consentanea. Dicitur itaque Iesus, quia humani generis verus & perfectus saluator, qui & mala omnia à pernicie gregis Christiani depellit, sicut quondam Iosue filius Iosedech Israëliticum populum ex captiuitate, miserijſque Babylonicis abduxit, & cœlestium bonorum æternæque fœlicitatis participes facit, vt olim Iesus filius Nun in terram promissionis Israhelitas introduxit. Et in hoc mundo cœlesti pane & consolatione fideles reficit, vt quondam Iosephus Patriarcha, prouidente charitate sua, de cibo, frumento & pane Ægyptijs prospexit, vnde à Pharaone nomen accepit saluatoris mundi.

 CHRISTVM.

Christum cur appellamus?

Quia credimus hanc secundam in diuinis personam esse verum illum Messiam & Christum, à tot sæculorum memoria à Deo nobis promissum, neque præter hunc expectandum vlllo tempore alium.

Quid significat Christus siue Messias?

Idem quod vnctus. Et quia olim sacramento oleo, inungebantur Sacerdotes, Reges atque Prophetæ; Credimus IESVM nostrum esse

Leuit. 8.

3 Reg. 19.

SYMPOLI APOSTOLICI. II

esse sacerdotem summum, Regem Regum,
& Prophetam, unctum non oleo nostro, nec
opera hominis, sed gratia Spiritus sancti, à
Patre cœlesti. *Propterea (inquit) unxit te Deus, Psal. 44.*
Deus tuus oleo letitiæ præ consortibus tuis.

*Sacerdotali officio quando Dominus noster IESVS
Christus functus est?*

Sacerdotij quidem Aaronici munus &
actum, semel in ara crucis exercuit, cum san-
guinis vera effusione, offerens corpus suum:
Secundum ordinem vero Melchisedech, qui
Aaronem tempore antecessit, pridie sacrifi-
cij istius cruenti, in nouissima cœna, quan-
do manibus suis sub specie panis, sacrum
corpus, & sub vini, sacrum sanguinem suū
Deo Patri obtulit, & Apostolis sumenda
porrexit, Deinceps autem ad consumma-
tionem vsque sæculi, ministerio Episcopo-
rum & Presbyterorum per quos hoc iuge &
incrumentum sacrificium quotidie in Eccle *Psal. 109.*
sij Christianorum immolat, *ut sit sacerdos in
æternum secundum ordinem Melchisedech.*

Regem esse commonstra.

Rex est, quia accepta potestate, in cœlo
& in terra, vniuersam creaturam modera-
tur, leges condit, officia totius orbis distri-
buit, iudices mundi constituit, non hoc tan-
tum æuo seu vitæ decursu, sed iudicio quo-
que alterius vitæ hostes suos debellat, subdi-
tos

tostuetur : Cuius ministri sunt, quotquot
 in hoc mundo gladium portant, & iura iu-
 diciaque ac prouincias administrant, qua-
 cunque tandem dignitate emineant. Illi nos
 Rom. 3. Christiani in baptismo nomen dedimus, sa-
 cramentoque obligauimus.

Estne Propheta Dominus?

Deut. 18. Est utique, de quo Moyfes prædixit : *Pro-*
phetam suscitabit vobis Deus de filijs vestris, quem
 Act. 7. *tanquam meipsum audietis.* Prophetarum erat
 populum ad meliora vitæ studia cohortari,
 futura prædicere, occulta reuelare. Hæc,
 quando in terris mortalis degebat, abundè
 per se ipsum præstitit : Nunc in cœlis apud
 Patrem residens, eadem per ministros suos,
 Concionatores, Pastores, atque Doctores
 agit, per quorum ora ipse nos instruit, oc-
 culta cordis vulnera non raro tangit, abdi-
 tissima quæque mentis vitia, in memoriam
 reuocat, & nobis ipsis ob oculos ponit, in-
 corruptam futuri iudicij seueritatem, & pœ-
 nas sceleribus debitas interminatur, præmi-
 um æternæ gloriæ ijs proponens, qui vitam
 integram, virtutumque splendore illustrem
 præstiterint, multaque alia quæ futura, aut
 metuere aut sperare debeamus pronunciat.

Fructus dignos huius fidei collige.

Primus, à nemine veram salutem quam à
 IESU nostro vel quærere, vel expectare, &
 om-

omnem spem fœlicitatis, tam huius, quam æternæ vitæ, in eum defigere. Secundus: Sacerdotibus, Principibus, Concionatoribus, cæterisque superioribus obtemperare, eos non vt homines intueri; neque vt alia conditione seu qualitate, veluti nobilitate, diuitijs, eruditione, facundia spectatos, sed tantum vt Christi vicarios atque ministros audire, cuiusmodi tandem ex se sint illi, seu pauperes, seu imperiti, seu ignobiles, & obscuro: vt enim vel nunquam, vel raro, miracula eduntur ad imagines aureas, aut nobili materia preciosas, sed ad ligneas, lapideas, & humana existimatione viles: Ita Christus, qui per paucos piscatores orbem conuertit ad fidem, per abiectos eundem moderatur, vt non nobis sed nomini suo detur gloria, prudentissimæque gubernationis beneficium acceptum feratur.

FILIVM EIVS VNICVM.

Nunquid & nos filij Dei sumus?

Credimus Christum esse naturalem filium, quem Pater ab æterno genuit, & gignit semper perfectum ex se, sine opera matris. Nos filij per adoptionem; non ex natura Dei producimur, sed Dei voluntate, qui dū in animas nostras infundit Spiritū sanctum suum & filij sui, hoc est gratiam diuinam, trans-

transmutat nos aliquo modo in aliam cælestem naturam ; vt per internam illam diuinam qualitatem & affectionem, simus quodammodo diuinæ consortes naturæ, filijque Dei, adepti ius hæreditatis regni cælestis.

Propter hæreses de filio Dei olim exortas quid addidit Synodus Constantinopolitana ad huius partis explicationem.

EX PATRE NATVM ANTE
omnia sæcula.

Non ex muliere factum vt homines: non diuina inspiratione vt animam Adami protoplasti: sed ex Patris substantia, non post Patrem, sed quam diu fuit Deus Pater, genuit & gignit Filium.

DEVM DE DEO.

Non factum Deum post natiuitatem quomodo Reges primum eduntur in lucem, tum inaugurantur, sed natum Deum, & qui ex natura habeat, quod sit Deus.

LVMEN DE LVMINE.

In lumine est pulchritudo, & vis producendi. Credimus itaque primo in Christo omnem inesse pulchritudinem & perfectionem. Secundò quod eam non aliunde, quàm
à Pa-

SYMBOLI APOSTOLICI. 15

à Patre accipiat. Tertiò quod non instar creaturarum partem aliquam diuinæ perfectionis participet, sed quod ex patris substantia omnia habeat, eandem videlicet cum Patre naturam.

DEVM VERVM DE
DEO vero.

Non est Deus ad eum modum, quo homines dij appellantur: *Ego dixi, dij estis: aut psal. 81.* quo gentilium dij à dijs gentium geniti fingebantur: sed verus & propria significatione Deus, non minus atque Pater, à quo diuinitatem hanc veram accepit.

GENITVM NON FACTVM

Non creatum de nihilo, non productum ex materia, non aliquod sui ortus initium habentem, tanquam aliquando non fuerit, sed per modum verbi & filij genitum.

CONSVBSTANTIALEM
PATRI.

Non alterius, non similis, non distinctæ numero, sed prorsus eiusdem substantiæ, solum hoc differentem à Patre, quod hîc sit Pater, dans substantiam, iste Filius accipiens substantiam.

Fructus

Fructus hinc decerpe.

Primò excitatur fides nostra, quia ille nos veritatem docuit, qui illam apud Patrem vidit, *Ioan. 1.* *Vnigenitus* (inquit) *qui est in sinu Patris ipse reuelavit.* Secundò, excitatur spes nostra, quod is qui æqualis est Patri æterno atque omnipotenti, frater noster esse, nobisque vinculo necessitudinis arctissimo astringi voluerit.

DOMINVM NOSTRVM.

*Filius Dei quibus rationibus est noster ac vni-
uerse creature Dominus?*

Iisdem omninò quibus Pater & Spiritus Sanctus: Primò, quia de nihilo finxit & formauit omnia (per quem omnia facta sunt.) Secundò, quia moderatur, nutrit, iuuat, regit triplicem hanc familiam, Cœlestium, Terrestrium, & Infernorum. Tertiò, quia mercede nos æternæ vitæ ad cultum veræ religionis, amoremque virtutum conduxit. Quartò, quia de voluntate Patris in charitate spiritus sancti nos redemit.

*Peculiariné ratione Dominus noster est
Dei filius?*

Est, nempe quia pretium ipse pro nobis soluit, pretiosum, sacratissimumque sanguinem suum, *Ephes. 2.* *mediumque parietem maceria dissoluit, inimicitias in carne sua.*

Nonne

*Nonne Pater cum Spiritu sancto nostram
redemptionem operatus est?*

Operatus est quidem non consensu so-
lum, sed & effectione, solus tamen Filius
sanguinem & animam suam εις λούτρον in re-
demptionem pro multis dedit.

FRUCTVS.

Quid debemus Domino nostro?

Officium bonorum seruorum. Primò,
Dominum nostrum reuereri, iuxta illud: *Si Malach. 1.*
ego Dominus, vbi timor meus? Omnia enim cõ-
templatur vbique præsens. Secundò, actio-
nes omnes & studia nostra in Domini com-
moda, & gloriam referre, non enim sumus
nostri, sed eius qui emit nos precio magno.
Tertiò, seriò quotidie expendere, quibus
rationibus Domino nostro illo die grati
animi, fidiq̃e serui officium, præstare pos-
simus.

ARTICVLVS TERTIVS.

QVI CONCEPTVS EST DE
Spiritu Sancto, natus ex Maria
virgine.

Quæ summa articuli huius?

Iubemur credere eundem filium Dei,
eiusdem cum Patre substantiæ, qui in cœlis
B est